

27A:2

Skyldighet för ägare till obebyggd fastighet att bidra till kostnaderna för allmän va-anläggning inträder först när bestämmelser därom intas i va-taxa. Tidigare gällande va-taxa har därför inte ansetts vara tillämplig vid beräkning av anläggningsavgift för sådan fastighet.

M.A. är lagfaren ägare till en fastighet som är belägen inom förutvarande Styrso kommun. Sedan den 1 januari 1974 ingår Styrso kommun i Göteborgs kommun. Fastigheten är obebyggd och ligger inom verksamhetsområdet för Göteborgs kommuns allmänna va-anläggning. För området gäller en den 17 juli 1959 fastställd byggnadsplan. Bostadshus får uppföras i en våning med inredd vind.

Enligt va-taxa för Styrso kommun, vilken trädde i kraft den 1 juli 1972, utgick anslutningsavgift om 5 000 kr vid anslutning av en bostadsfastighet med en eller två lägenheter till kommunens allmänna va-anläggning. Taxan innehöll inte någon bestämmelse om avgiftsskyldighet för obebyggda fastigheter.

Enligt taxa för Göteborgs kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning gäller såvitt avser engångsavgifter - i taxan benämnda anläggningsavgifter - från och med den 1 september 1976 bl a följande bestämmelser:

§ 4

Mom 1. För beräkning av anläggningsavgift indelas fastigheterna inom verksamhetsområdet i fastigheter i allmänhet, småhusfastigheter och industrifastigheter.

§ 7 Småhusfastigheter

Mom 1. För småhusfastigheter erläggs som anläggningsavgift

- a) grundavgift enligt § 5
- b) småhusavgift om 8 000 kr för varje byggnad, avsedd för bostadsändamål
- c) tomtavgift om 5 kr per m² tomtyta, beräknad på sätt som anges i § 9

§ 11 Bebyggd eller obebyggd fastighet, som inte nyttjar den allmänna va-anläggningen

Mom 1. Förbindelsepunkt upprättad

Är förbindelsepunkt inrättad för bebyggd fastighet eller för sådan obebyggd fastighet, som enligt stads- eller byggnadsplan är avsedd för bebyggande, men den allmänna va-anläggningen inte nyttjas för fastigheten, skall anläggningsavgift med iakttagande av vad i nästa mening föreskrivs, utgå för fastigheten enligt § 5-8, i förekommande fall med tillämpning av § 12. Vid sådant avgiftsuttag skall för obebyggd fastighet våningsyta beräknas motsvara halva tomtytan, varvid fastighetens andel av samfällad mark inte skall inräknas. Småhusavgift skall beräknas för en byggnad.

Kommunen påförde i faktura den 16 mars 1979 M.A. en till fastigheten hänförlig anläggningsavgift på sammanlagt 17 165 kr avseende fastighetens anslutning till

det allmänna renvatten-, spillvatten- och dagvattennätet.

M.A. yrkade hos Va-nämnden fastställt att hon inte var skyldig att som anläggningsavgift för fastigheten utge mer än redan erlagda 5 000 kr.

Kommunen bestred yrkandet.

M.A. anförde till utveckling av sin talan: Det kan inte vara rimligt att hon skall behöva betala en högre anläggningsavgift för fastigheten än den avgift som vid tiden för va-arbetenas utförande föreskrevs i va-taxan eller mer än redan erlagda 5 000 kr. Det bör beaktas att allmänna ledningar dragits fram till fastigheten redan under 1973 och att något ytterligare arbete inte behövt utföras från kommunens sida. Avgiftsskyldighet har uppkommit under 1973. M.A. var redan från början beredd att betala en anläggningsavgift på 5 000 kr. M.A. lät vid ett tidigare tillfälle och innan faktura erhållits från kommunen betala en anläggningsavgift till kommunen. Kommunen återsände emellertid det inbetalade beloppet. Fastigheten kommer att bebyggas först av M.A:s barn och den kommer därför att vara obebyggd under en förhållandevis lång tid framöver.

Kommunen anförde: Genom 1970 års va-lag infördes möjligheter för kommunerna att utta anläggningsavgifter även för obebyggda fastigheter. Någon skyldighet för en kommun att ta ut sådana avgifter föreligger emellertid inte utan endast en rätt därtill. Som förutsättning för avgiftsskyldighet gäller enligt va-lagen att bestämmelser därom skall finnas i kommunal va-taxa. En kommun är således inte berättigad till va-avgift från vissa fastighet om bestämmelser om avgiftsskyldighet inte finns i kommunal taxa. Någon föreskrift angående avgiftsskyldighet för obebyggda fastigheter fanns inte i Styrso kommuns taxa. Först genom Göteborgs kommuns taxa har det blivit möjligt att påföra obebyggd fastighet anläggningsavgift. Avgiftsskyldigheten skall, trots att förbindelsepunkter upprättats under 1973 och trots att va-arbetena slutförts under samma år, bestämmas uteslutande med stöd av Göteborgs kommuns taxa.

Va-nämnden yttrade:

Enligt 24 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar är huvudman för allmän va-anläggning berättigad att genom avgifter från ägare av fastigheter som brukar anläggningen bereda sig täckning för nödvändiga kostnader för anläggningen. I 26 § va-lagen föreskrivs att avgiftsskyldigheten skall fördelas mellan fastigheterna efter skälig och rättvis grund. Vidare stadgas i 27 § va-lagen bl a att avgift skall utgå enligt taxa som huvudmannen utformar i överensstämmelse med de grunder som anges i 24-26 §§ samma lag. Enligt 9 § första stycket andra punkten va-lagen skall för obebyggd fastighet som enligt bl a byggnadsplan är avsedd för bebyggande - om inte särskilda skäl föranleder annat - behovet av anordningar för vattenförsörjning och avlopp bedömas som om fastigheten vore bebyggd enligt planen.

Genom Göteborgs kommuns va-taxa har införts möjlighet att utta anläggningsavgift för bl.a. M.A:s obebyggda fastighet. Till följd härav skall avgiftsskyldigheten beträffande fastigheten bedömas uteslutande med stöd av denna taxa. I

målet har inte framkommit några omständigheter som skulle kunna utgöra särskilda skäl att inte utta avgift för obebyggd fastighet. På grund av vad nu anförts och då ett avgiftssuttag i den omfattning, som gjorts gällande av kommunen, inte kan anses stridande mot bestämmelserna i va-lagen eller mot i va-taxan intagna föreskrifter kan M.A:s talan inte bifallas.

Va-nämnden lämnade M.A:s talan utan bifall.

Beslut: 1979-11-20, BVA 82

Mål nr: VA 55/79